

L'arbre constant: obra poètica II (1994-2000)

Lluís Solà

Al blau cercol impassible

AL BLAU CÈRCOL IMPASSIBLE

s'adorm la baldufa ardent.
Grogues crepiten les serps
de foc i els astres espiguen.
Veloç s'adorm la baldufa
del desconsol, intangible.

Al brusc rompent del visible
duren els focs compartits.
La barca buida s'esmuny
i esqueixa l'aigua cansada.
Constant el vent descalç llisca
sobre els llavis del silenci.